

HOGER BEROEP op 12/12/07 door
HOGER BEROEP op 12/12/07 door
HOGER BEROEP op 12/12/07 door tegen N.V.
HOGER BEROEP op 12/12/07 door
HOGER BEROEP op 12/12/07 door

2° bebl.) en
1° bebl.) tegen alle beschikkingen
2° bebl.)
1° bebl.)
3° bebl.) tegen alle beschikkingen
2° bebl.) en
4° bebl.)

tegen O.M. tegen
(1° bebl.)
(4° bebl.) tegen alle beschikkingen
tegen O.M. tegen

BORG SOM : 200,00 EUR
COR/6420 PS 0400235 CD 20105
 Parketr. : 64.99.787/04
 Griffiennr. :

OPENBARE TERECHTZITTING VAN : 03 december 2007

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, **negentiende kamer**, drie rechters, recht sprekende in correctionele zaken, heeft het volgend vonnis uitgesproken :

Gezien de stukken van de vervolging, onder meer de beschikking van de raadkamer van de rechtbank van eerste aanleg te Gent d.d. 04.10.2006 waarbij de in verdenking gestelden werden verwezen naar de correctionele rechtbank.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN :

1. met maatschappelijke zetel te België
, KBO nummer
2. te op , bediende, geboren
, wonende te
3. , bediende, geboren te op
en wonende te ,
4. op , bediende, geboren te
, wonende te
5. op , kaderlid, geboren te
wonende te ,
6. vennootschap, geboren te bestuurder
en wonende te op

VERDACHT VAN : te**A. De eerste, de tweede, de derde, de vierde en de vijfde**

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden.

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 3, 29, 30, 39 § 1-2° en 46 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende milieuvergunning (B.S. 17.09.1985) de bepalingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten niet te hebben nageleefd namelijk:

ten aanzien van een inrichting die overeenkomstig het besluit van de Vlaamse Regering dd. 6 februari 1991 als hinderlijk is ingedeeld en als dusdanig voorkomt op de indelingslijst van bijlage I bij voormeld besluit, meer bepaald onder rubriek en ingedeeld onder rubriek 12.1.1, 12.3.2, 16.3.1.2, 17.3.6.2, 31.1.1, 43.1.2, 45.8.2 en ingedeeld onder klasse 2 inbreuk te hebben gepleegd op de artikelen 1 en 43 van voormeld besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 (BS. 26.06.1991) door, als exploitant van een inrichting, nagelaten te hebben, als exploitant

-ongeacht de verleende vergunning steeds de nodige maatregelen te treffen om schade en hinder te voorkomen. (st. tss. 108, 113, 117, 127, 135)

De eerste : te in de periode van **05.01.2001** (aktename overname st. 60) tot **31.01.2005**

De tweede : te in de periode van **10.02.2002** (st. 172) tot **31.01.2005**

De derde : te in de periode van **04.03.2004** (st. 182) tot **31.01.2005**

De vierde : te in de periode van **01.12.2003** (st. 187) tot **31.01.2005**

De vijfde : te in de periode van **30.10.2003** (datum burgerlijke partijstelling) tot **31.01.2005**

B. De eerste, de tweede, de derde, de vierde en de vijfde

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden.

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 3, 20, 22, 25 § 1, 29, 39 § 1-2°, 40 en 46 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende milieuvergunning (B.S. 17.09.1985) de bepalingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten niet te hebben nageleefd namelijk:

ten aanzien van een inrichting die overeenkomstig het besluit van de Vlaamse Regering dd. 6 februari 1991 als hinderlijk is ingedeeld en als dusdanig voorkomt op de indelingslijst van bijlage I bij voormeld besluit, meer bepaald onder rubriek en ingedeeld onder rubriek 12.1.1, 12.3.2, 16.3.1.2, 17.3.6.2, 31.1.1, 43.1.2 en 45.8.1 en ingedeeld onder klasse 2

inbreuk te hebben gepleegd op Hoofdstuk 1.1 en de artikelen 3.1.1, 4.1.3.2. en 7.3.0.1 van voormeld besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (BS 31 juli 1995) zijnde /

Art. 4.1.3.2 Onverminderd art. 4.1.2.1 treft de exploitant als normaal zorgvuldig persoon alle maatregelen om :

-de buurt niet te hinderen door geur, rook, stof, geluid, trillingen, niet ioniserende stralingen, licht en dergelijke meer;

De eerste : **te** in de periode van **05.01.2001** (aktenaam overname st. 60) **tot 31.01.2005**

De tweede : **te** in de periode van **10.02.2002** (st. 172) **tot 31.01.2005**

De derde : **te** in de periode van **04.03.2004** (st. 182) **tot 31.01.2005**

De vierde : **te** in de periode van **01.12.2003** (st. 187) **tot 31.01.2005**

De vijfde : **te** in de periode van **30.10.2003** (datum burgerlijke partijstelling) **tot 31.01.2005**

C. De eerste, de tweede, de derde, de vierde en de vijfde

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden.

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1- 5b, 146-1°,147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (BS 08.06.1999) de bij art 99 § 1 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder vooraf-gaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige veraanuning op de grond gelegen te ten kadaster gekend onder in eigendom toebehorende aan

een grond gewoonlijk te hebben gebruikt, aangelegd of ingericht voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens (art 99 § 1-5° b) namelijk twee opleggers

De eerste : te in de periode van 05.01.01 tot 11.02.2005
(st. 191)

De tweede : te in de periode van 10.02.2002 tot
11.02.2005

De derde : te in de periode van 04.03.2004 tot 11.02.2005

De vierde : te in de periode van 01.12.2003 tot
11.02.2005

De vijfde : te in de periode van 30.10.2003 tot 11.02.2005

D. De eerste, de tweede, de derde, de vierde en de vijfde

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden.

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 3, 20, 22, 29, 39 § 1-2°, 40 en 46 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende milieuvergunning (B.S. 17.09.1985) de bepalingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten niet te hebben nageleefd namelijk:

ten aanzien van een inrichting die overeenkomstig het besluit van de Vlaamse Regering dd. 6 februari 1991 als hinderlijk is ingedeeld en als dusdanig voorkomt op de indelingslijst van bijlage I bij voormeld besluit, meer bepaald onder rubriek en ingedeeld onder rubrieken 12.1.1, 12.3.2, 16.3.1.2, 17.3.6.2, 31.1.1, 43.1.2, 45.8.1 en 15.1.1 en ingedeeld onder klasse 2

inbreuk te hebben gepleegd op Hoofdstuk 1.1 en de artikelen 3.1.1, 5.15.0.6 § 2 en 7.3.0.1 van voormeld besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (BS 31 juli 1995) zijnde /

Art. 5.15.0.6.

§ 2. De nodige maatregelen dienen getroffen om de buurt niet te hinderen door geluid en trillingen veroorzaakt door:

- 1° het verkeer van voertuigen van, naar en op de parkeerplaatsen;
- 2° de luchtconditioneringsapparaten, ventilatoren enz. aangewend om de parkeerruimten, garages en herstellingswerkplaatsen te verluchten of te ventileren;
- 3° het warmdraaien van motoren of de werking van koelinstallaties op geparkeerde voertuigen; hiertoe dient inzonderheid tussen een niet in een gesloten lokaal ingerichte parkeerplaats en elke naburige woning een ruimtelijke scheiding te bestaan van tenminste 50 m; bij werking van koelinstallaties op geparkeerde voertuigen dient daarenboven tussen de parkeerplaats en de naburige woningen gelegen binnen een straal van 100 m een geluidsdempend bufferscherm voorzien;

Andere maatregelen die gelijkwaardige waarborgen om de buurt te vrijwaren van geluid- en trillingshinder bieden, zijn eveneens toegelaten.

te in de periode van 26.08.2005 tot minstens
31.05.2006

De zesde

Gedagvaard ten einde te horen beslissen over haar burgerlijke partijstelling dd. 20.12.2004 in handen van onderzoeksrechter in de Rechtbank van eerste aanleg te Gent.

De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De rechtbank aanhoorde :

- de middelen en conclusies van de BURGERLIJKE PARTIJEN :

1. wonende te
- en
2. bestuurder van vennootschappen,
wonende te
3. **de reeds voor de onderzoeksrechter gestelde burgerlijke partij**
wonende te

in hun eis tegen de eerste tot en met de vijfde beklagde, ter terechtzitting van 03 september 2007 voorgedragen door meester in plaats van meester .

beiden advocaat te die nen ook ter terechtzitting van 05 november 2007 vertegenwoordigt,

- de vordering van het openbaar ministerie, ter terechtzitting van 05 november 2007 uitgesproken door substituut-Procureur des Konings,
- meester en meester beiden advocaat te verschijnen voor de eerste beklagde-rechtspersoon die zij ter terechtzitting vertegenwoordigen,
- de tweede beklagde in zijn middelen van verdediging, ter terechtzitting voorgedragen door hemzelf. bijstaan door meester advocaat te
- de derde beklagde in zijn middelen van verdediging, ter terechtzitting voorgedragen door hemzelf. bijstaan door meester advocaat te

- de vierde beklaagde _____ in zijn middelen van verdediging, ter terechtzitting voorgedragen door hemzelf, bijgestaan door meester _____ in de plaats van meester advocaat te

- de vijfde beklaagde _____ in zijn middelen van verdediging, ter terechtzitting voorgedragen door hemzelf, bijgestaan door meester _____ advocaat te

VOORAFGAANDELIJK

1.

De rechtbank stelt vast dat de dagvaarding dient te worden verbeterd en gelezen wat de tenlasteleggingen A, B en C betreft als volgt :

A.

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden.

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 3, 29, 30, 39 § 1-2° en 46 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende milieuvergunning (B.S. 17.09.1985) de bepalingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten niet te hebben nageleefd namelijk:

ten aanzien van een inrichting die overeenkomstig het besluit van de Vlaamse Regering dd. 6 februari 1991 als hinderlijk is ingedeeld en als dusdanig voorkomt op de indelingslijst van bijlage I bij voormeld besluit, meer bepaald onder rubriek en ingedeeld onder rubriek 12.1.1, 12.3.2, 16.3.1.2, 17.3.6.2, 31.1.1, 43.1.2, 45.8.2 en ingedeeld onder klasse 2 inbreuk te hebben gepleegd op de artikelen 1 en 43 van voormeld besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 (BS. 26.06.1991) door, als exploitant van een inrichting, nagelaten te hebben, als exploitant

-ongeacht de verleende vergunning steeds de nodige maatregelen te treffen om schade en hinder te voorkomen. (st. tss. 108, 113, 117, 127, 135)

1. De eerste : te _____ in de periode van 05.01.2001 (aktenaam overname st. 60) tot 31.01.2005

2. De tweede : te _____ in de periode van 10.02.2002 (st. 172) tot 31.01.2005

3. De derde : te _____ in de periode van 04.03.2004 (st. 182) tot 31.01.2005

4. De vierde : te _____ in de periode van 01.12.2003 (st. 187) tot 31.01.2005

5. De vijfde : te _____ in de periode van 30.10.2003 (datum burgerlijke partijstelling) tot 31.01.2005

B.

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden.

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 3, 20, 22, 25 § 1, 29, 39 § 1-2°, 40 en 46 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende milieuvergunning (B.S. 17.09.1985) de bepalingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten niet te hebben nageleefd namelijk:

ten aanzien van een inrichting die overeenkomstig het besluit van de Vlaamse Regering dd. 6 februari 1991 als hinderlijk is ingedeeld en als dusdanig voorkomt op de indelingslijst van bijlage I bij voormeld besluit, meer bepaald onder rubriek en ingedeeld onder rubriek 12.1.1, 12.3.2, 16.3.1.2, 17.3.6.2, 31.1.1, 43.1.2 en 45.8.1 en ingedeeld onder klasse 2

inbreuk te hebben gepleegd op Hoofdstuk 1.1 en de artikelen 3.1.1, 4.1.3.2. en 7.3.0.1 van voormeld besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (BS 31 juli 1995) zijnde /

Art. 4.1.3.2 Onverminderd art. 4.1.2.1 treft de exploitant als normaal zorgvuldig persoon alle maatregelen om :

-de buurt niet te hinderen door geur, rook, stof, geluid, trillingen, niet ioniserende stralingen, licht en dergelijke meer;

1. De eerste : te _____ in de periode van 05.01.2001 (aktenaam overname st. 60) tot 31.01.2005

2. De tweede : te _____ in de periode van 10.02.2002 (st. 172) tot 31.01.2005

3. De derde : te _____ in de periode van 04.03.2004 (st. 182) tot 31.01.2005

4. De vierde : te _____ in de periode van 01.12.2003 (st. 187) tot 31.01.2005

5. De vijfde : te _____ in de periode van 30.10.2003 (datum burgerlijke partijstelling) tot 31.01.2005

C.

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden.

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1- 5b, 146-1°,147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (BS 08.06.1999) de bij art 99 § 1 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder vooraf-gaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundiae veraunning op de grond gelegen te ten kadaster gekend onder in eigendom toebehorende aan

een grond gewoonlijk te hebben gebruikt, aangelegd of ingericht voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens (art 99 § 1-5° b) namelijk twee opleggers

1. De eerste : te in de periode van 05.01.01 tot 11.02.2005 (st. 191)
2. De tweede : te in de periode van 10.02.2002 tot 11.02.2005
3. De derde : te in de periode van 04.03.2004 tot 11.02.2005
4. De vierde : te in de periode van 01.12.2003 tot 11.02.2005
5. De vijfde : te in de periode van 30.10.2003 tot 11.02.2005

De rechtbank stelt vast dat de dagvaarding dient te worden verbeterd in die zin dat daar waar bij de identiteit werd vermeld:

“6. ..

dit dient te worden gelezen als :

“6.

De rechtbank stelt vast dat de dagvaarding dient te worden verbeterd wat de tenlasteleggingen A en B betreft in die zin dat daar waar vermeld:

“... De vijfde : te in de periode van 30.10.2003 (datum burgerlijke partijstelling) tot 31.01.2005” : **de zinsnede ‘(datum burgerlijke partijstelling)’ dient te worden weggelaten.**

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

De feiten en hun kwalificatie

Algemeen

2. De beklaagden worden vervolgd, als daders of mededaders:

- onder A: voor het nagelaten te hebben, als exploitant van een inrichting, ongeacht de verleende vergunning, steeds de nodige maatregelen te hebben genomen om schade en hinder te voorkomen (art. 43, § 2, Vlarem I);
- onder B: voor de niet-naleving van art. 4.1.3.2. Vlarem II dat aan de exploitant de verplichting oplegt, als normaal zorgvuldig persoon, alle maatregelen te nemen om de buurt niet te hinderen door geur, rook, stof, geluid, trillingen, niet-ioniserende stralingen, licht en dergelijke meer;
- onder C: voor de stedenbouwkundige overtreding, erin bestaande zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning een grond gewoonlijk te hebben gebruikt, aangelegd of ingericht voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens, namelijk twee opleggers;
- onder D: de niet-naleving van art. 5.15.0.6, §2, dat in de verplichting voorziet de nodige maatregelen te treffen om de buurt niet te hinderen door geluid en trillingen veroorzaakt door o.a. (onder 3°) het warmdraaien van motoren of de werking van koelinstallaties op geparkeerde voertuigen; daartoe wordt bepaald dat bij werking van koelinstallaties op geparkeerde voertuigen tussen de parkeerplaats en de naburige woningen gelegen binnen een straal van 100m in een geluiddempend bufferscherm moet worden voorzien.

De eerste beklaagde, _____ wordt voor de tenlasteleggingen A1, B1 en C1 vervolgd vanaf 5 januari 2001 (st. 60), dit is de datum waarop de overname van de aan _____ vergunde inrichting door _____ werd gemeld.

De tweede beklaagde, _____ wordt voor de tenlasteleggingen A2, B2 en C2 vervolgd vanaf 10 februari 2002. _____ verklaarde op 10 februari 2005 ongeveer een drietal jaren verantwoordelijk te zijn voor het filiaal (st. 172). Hij werd door _____ milieuverantwoordelijke van _____ aangewezen als degene die als winkeldirecteur verantwoordelijk is voor het doen ophouden van de geluidshinder (st. 178).

De derde beklaagde, _____ wordt voor de tenlasteleggingen A3, B3 en C3 vervolgd vanaf 4 maart 2004. Hij verklaarde op 4 maart 2005 sinds ongeveer één jaar regionaal directeur te zijn van _____ vestigingen in _____ (st. 182). _____ verklaarde dat hij aan hem verantwoording dient af te leggen. _____ zelf verklaarde dat hij, na kennis te hebben gekregen van de klacht met burgerlijke partijstelling, de opdracht heeft gegeven om de volledige organisatie zo aan te passen dat er niet meer wordt gelost vóór 7 uur en na 19 uur (st. 183).

De vierde beklagde wordt voor de tenlasteleggingen A, B en C vervolgd vanaf 1 december 2003. Hij is de technisch verantwoordelijke voor de vestigingen in Hij staat in voor het onderhoud van het patrimonium en de uitvoering van alle technische werken zoals uitbreidingen (st. 187). Hij verklaarde eind 2003 een eerste maal te zijn opgebeld door met de melding dat de groenaanplanting niet voldeed en dat er veel zwerfvuil was. Later kwamen er dan klachten over oeluidshinder (st. 187-188). Hij verklaarde dat in opdracht van het nodige werd gedaan om de lostijden te respecteren (st. 188).

De vijfde beklagde, is de verantwoordelijke "organisatie winkel" voor de betrokken vestiging (st. 256). Hij wordt voor de tenlasteleggingen A, B en C vervolgd vanaf 30 oktober 2003. Bij brief gedateerd 30 oktober 2003 (st. 66), en verstuurd op 3 november 2003 (st. 61), stuurde een eerste aangetekende brief in verband met de geluidshinder vanaf 5 uur 's morgens tot zelfs na 22 uur 's avonds.

De einddatum van de geïncrimineerde periode van de tenlasteleggingen A en B is 31 januari 2005.

De einddatum van de geïncrimineerde periode van de tenlastelegging C is 11 februari 2005.

De geïncrimineerde periode van de tenlastelegging D is van 26 augustus 2005 tot minstens 31 mei 2006.

Tenlasteleggingen A en B

3. Op 20 december 2004 legde bij de onderzoeksrechter klacht met burgerlijke partijstelling neer wegens de hinder die hij ondervindt door laad- en losactiviteiten en het aan- en afrijden van zware vrachtwagens vanaf 5 uur 's morgens tot soms 22.00 uur 's avonds. Extra hinder ontstaat doordat het dikwijls over koelwagens gaat waarbij de koelinstallatie geluid blijft maken, ook al ligt de motor van de vrachtwagen stil.

Uit de bij de klacht gevoegde stukken blijkt dat aan aangetekende brieven had gestuurd in verband met de geluidshinder vanaf begin november 2003 (brieven gedateerd 30 oktober 2003, 8 november 2003, 19 november 2003, 20 november 2003, 29 december 2003).

In één van zijn brieven maakt gewag van een gesprek met de magazijnier die hem meedeelde dat er mocht worden geladen en gelost van 6 uur 's morgens tot 22 uur 's avonds (st. 68).

In het dossier van de burgerlijke partij bevindt zich eveneens het "technisch verslag van vaststellingen" van de Dienst leefmilieu en natuurontwikkeling van van 18 november 2004 (st. 92-93). De controle gebeurde blijkbaar naar aanleiding van de klachten die burgerlijke partij had overgemaakt aan de Afdeling Milieu-inspectie (st. 81-83), waarna de Milieudienst van aan

de Milieu-inspectie had laten weten dat de inrichting niet was vergund voor rubriek 15 en dat een controle werd gepland. Het technisch verslag van vaststellingen vermeldt dat een werknemer aan de loskade aan de bevoegde ambtenaar mededeelde dat er kon worden gelost van 5 uur 's morgens tot 22 uur 's avonds. Volgens dit verslag werd sinds de toekenning van de exploitatievergunning in 1997 nog geen actualisatie gedaan om ook rubrieken die vergunningsplichtig geworden zijn krachtens Vlarem in de vergunning te laten opnemen. Het gaat daarbij meer bepaald over rubriek 15.1.1° dat, volgens het verslag, toepasselijk is op "stelplaatsen voor bedrijfswagens met bijbehorende laad- en losplaatsen". Uitgaande van de toepasselijkheid van rubriek 15 wordt in hetzelfde verslag vastgesteld dat de inrichting art. 5.15.0.6 van Vlarem II overtreedt. Blijkens dit verslag werd proces-verbaal opgesteld (pv _____), dat evenwel niet aan het dossier werd toegevoegd.

4. De politie controleerde in de loop van de maand januari 2005 viermaal 's morgens en viermaal 's avonds of de klachten van _____ jegrond waren (st. 135). De politie stelde vast dat de activiteiten aan de loskade gelegen op de hoek van _____ en _____ in de onmiddellijke omgeving van de woning van _____ een aanvang namen vanaf ongeveer 5.30 uur. Volgens de politie gaat het lossen van de vrachtwagens gepaard met veel storend lawaai doordat karren met goederen uit de vrachtwagens worden getrokken en over een metalen laadbrug in het warehouse worden gebracht. Ook het ledigen van metalen containers door verschillende containerdiensten zorgt voor veel lawaai omdat de containers worden leeggeschud in de vuilniswagens. Tijdens de avondcontroles werd in slechts één enkel geval vastgesteld dat een vrachtwagen aan het lossen was na 19 uur.

Bij een nazicht van de toestand ter plaatse trof de politie twee borden aan de achterzijde van het warehouse aan met de tekst "VERBODEN LEVERING RECEPTIE _____ VOOR 8u BURENLAWAAI Wachten Parking _____ vooraan". Die borden werden aangebracht tijdens de exploitatie van het warehouse door de vorige exploitant, _____ (st. 153).

5. Andere bewoners in de buurt bevestigden de klachten van _____

_____ bevestigde dat er bijna elke dag vanaf 5 uur tot 21.30 of 22 uur wordt gelost, soms ook op zondagen of feestdagen. Volgens hem was de situatie veel verslechterd na de overname van de vestiging, voorheen geëxploiteerd door _____. Voordien gebeurde het niet dat er vrachtwagens werden gelost vóór 7 uur of na 19 uur (st. 113). Hijzelf heeft minder last van het lawaai omdat zijn slaapkamer aan de andere kant ligt.

Volgens _____ waren er zeker drie dagen per week activiteiten aan de loskade van het warehouse. Ook 's avonds was er veel lawaai, meestal tot ongeveer 21 uur. Zij en haar kinderen worden dikwijls wakker van het lawaai door het ledigen van afvalcontainers. Ook volgens haar was de situatie sinds de overname van het warehouse door _____

aanzienlijk verslechterd (st. 118). Volgens haar waren er echter geen noemenswaardige problemen op zondag.

Ook burgerlijke partij verklaarde veel last te hebben van lawaaihinder afkomstig van het laden en lossen van vrachtwagens aan de loskade, volgens hem vanaf 6 uur tot ongeveer 21 tot 22 uur 's avonds. Bijkomende lawaaihinder is er doordat de chauffeurs tijdens de winterperiode de motor van hun vrachtwagen laten draaien (st. 123-124). Zijn verklaring heeft, in tegenstelling tot de verklaringen van de andere buurtbewoners in het strafdossier, betrekking op de loskade aan de

echtgenote van burgerlijke partij legde een gelijklopende verklaring af: het probleem is ontstaan sinds de overname van het warenhuis door er is veel lawaai vanaf 5 – 5.30 uur tot soms zelfs 22 uur (st. 127-128).

6. Naar aanleiding van de klacht met burgerlijke partijstelling nam maatregelen om de lawaaihinder te beperken.

verklaarde op 10 februari 2005 dat sinds een drietal weken werd beslist dat alle vrachtwagens slechts mogen aankomen na 7 uur 's morgens en moeten gelost zijn vóór 19 uur 's avonds. Hij denkt dat door een stijging van de omzet meer vrachtwagens werden gelost dan voordien (st. 172).

De beslissing daartoe blijkt genomen te zijn door Hij verklaarde opdracht te hebben gegeven tot aanpassing van de volledige organisatie zodanig dat er niet meer wordt gelost vóór 7 uur 's morgens en na 19 uur. Uit zijn verklaring blijkt eveneens dat het voordien gekozen tijdstip van lossen alleen vanwege economische motieven gebeurde: *“Deze ingreep heeft een enorme weerslag teweeggebracht op de werkorganisatie en de kost van het warenhuis. Het is zo dat de transportkosten buiten de spitsuren veel voordeliger zijn dan tijdens de kantooruren, als een levering omwille van bijvoorbeeld file op de weg, weersomstandigheden, later dan gepland aankomt, dan staat ook het personeel quasi werkloos toe te kijken tot de komst van de vrachtwagen en dergelijke meer.”* Volgens zijn verklaring werd op dat ogenblik elke vrachtwagen die te laat aankomt, geweigerd, met alle financiële gevolgen van dien (st. 183).

Op 4 april 2005 bevestigde dat de toestand op het gebied van geluidshinder serieus verbeterd was. Op een enkele uitzondering na komen de vrachtwagens slechts na 7 uur aan en is er na 19 uur niets meer te horen (st. 235).

Tenlastelegging D

7. Op 25 augustus 2005 werd aan een nieuwe milieuvergunning afgeleverd voor de vestiging te

In tegenstelling tot de vroegere milieuvergunning van 23 oktober 1997, afgeleverd aan (st. 10), heeft de vergunning ook betrekking op rubriek 15.1.1°, namelijk het stallen van 3 tot en met 25 autovoertuigen en/of aanhangwagens, andere dan personenwagens. Meer bepaald werd een vergunning aangevraagd en verkregen voor 8 voertuigen.

In de overwegingen van de toegekende vergunning wordt over het aspect geluid gesteld:

*“Overwegende dat uit de klachtendatabank van de Milieudienst blijkt dat de omwonenden in het verleden geluidshinder ondervonden van laad- en losactiviteiten buiten de normale exploitatieuren, zijnde van 7.00 tot 19.00 uur;
dat laad- en losactiviteiten buiten de normale exploitatieuren enkel kunnen indien via de vergunning een afwijking werd toegekend op artikel 5.15.0.6. § 1 en § 2 van Vlarem 2; dat deze afwijking niet verkregen werd; dat intussen met de diverse leveranciers afspraken heeft gemaakt om de leveringen steeds tussen 07.00 en 19.00 uur te laten plaatsvinden; dat er het afgelopen jaar geen klachten meer ontvangen werden, dat er evenmin bezwaren ingediend werden in kader van deze milieuvergunningsprocedure”.*

In zijn verzoekschrift krachtens art. 61a van het Wetboek van Strafvordering zette de burgerlijke partij uiteen dat zijn woning gelegen is op minder dan 100 meter van de loskade en dat de vrachtwagens die komen lossen, steeds voorzien zijn van draaiende koelroepen. Er is echter geen geluiddempend bufferscherm en volgens de Vlaamse Milieudienst voldoet daartoe de verwaarloosde groenbeplanting niet, zodat sprake zou zijn van een overtreding van art. 5.15.0.6 van Vlarem II.

Op 31 mei 2005 gaat de politie de toestand ter plaatse na. Volgens de politie zijn er inspanningen gedaan na de oorspronkelijke vaststellingen maar alleen door een aanplanting van groene struiken langs de binnenkant van het bedrijfsterrein. Volgens de politie gaat het om een jonge beplanting die geenszins aaneengesloten is en voorlopig geen enkele meerwaarde biedt voor de beheersing van geluidsoverlast of voor geluidsdemping (OK “bijkomend onderzoek”).

Tenlastelegging C

8. Als gevolg van het gerechtelijk onderzoek wordt eveneens een stedenbouwkundige overtreding vastgesteld (st. 101 en 145).

Op het bedrijfsterrein staan twee opleggers geplaatst die dienst doen als tijdelijke opslagplaats. Eén oplegger staat aan de loskade aan de kant van de de Een andere oplegger, gevuld met textiel, staat aan de achterzijde van het warenhuis. De opleggers zijn niet van nummerplaten voorzien (st. 154-155).

Op 11 februari 2005 werd vastgesteld dat de twee opleggers werden verwijderd (st. 192).

Op 31 mei 2006 werd vastgesteld dat er opnieuw twee opleggers, zonder nummerplaat, en dienst doende als tijdelijke opslagplaats, geparkeerd stonden. Gelet op de geïncrimineerde periode waarvoor de beklagden naar de rechtbank werden verwezen, zijn de feiten zoals vastgesteld op 31 mei 2006 evenwel niet bij deze rechtbank aanhangig gemaakt.

Bespreking

Ten aanzien van de eerste beklagde

Wat de tenlasteleggingen A1 en B1 betreft

9. De eerste beklagde vraagt de vrijspraak voor deze tenlasteleggingen. Zij voert aan dat er geen verplichting bestaat om de laad- en losactiviteiten te beperken tot werkdagen tussen 7 uur en 19 uur: het voorschrift van art. 5.15.0.6.§1 Vlare II kan niet op haar van toepassing zijn omdat haar inrichting niet valt onder rubriek 15 van bijlage I van Vlare I. Bovendien zou geluidshinder moeten worden vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk 4.5 van Vlare II terwijl er geen geluidsmetingen zijn gebeurd. Voorts beklemtoont deze beklagde dat de zorgplichtbepalingen waarop de strafrechtelijke vervolging steunt, alleen een inspanningsverbintenis inhouden en dat zij, van zodra zij op de hoogte was van de geluidshinderklachten, onmiddellijk de nodige inspanningen heeft geleverd om de (volgens haar vermeende) hinder te beperken. Zij wijst bovendien erop dat de (vermeende) hinder in elk geval geen overmatige hinder is. Ten slotte vraagt zij dat de rechtbank een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof zou stellen over de verenigbaarheid van de strafbepalingen met het legaliteitsbeginsel indien de rechtbank van oordeel zou zijn dat de zorgplichtbepaling wordt overtreden van zodra hinder wordt vastgesteld.

10. De eerste beklagde wordt onder tenlasteleggingen A1 en B1 niet voor de niet-naleving van art. 5.15.0.6 Vlare II vervolgd. De eerste beklagde wordt evenmin vervolgd voor de niet-naleving van de vergunnings- of meldingsplicht. De rechtbank beoordeelt bijgevolg alleen de vraag of de eerste beklagde aan haar zorgplichten heeft voldaan en niet of de eerste beklagde art. 5.15.0.6 heeft nageleefd; de rechtbank behoeft evenmin te beoordelen of de inrichting onder rubriek 15 van de lijst bij Vlare I valt.

11. Ten onrechte meent de eerste beklagde dat de vaststelling van het bestaan van geluidshinder afhankelijk is van geluidsmetingen zoals bedoeld in hoofdstuk 4.5 van Vlare I. De richtwaarden vermeld in afdeling 4.5.2. van Vlare II zijn bedoeld als basis voor verdere normbepaling die verschilt, wat betreft de inrichtingen van klasse 1 en 2, voor nieuwe inrichtingen (en veranderingen van bestaande inrichtingen van klasse 1 en 2) (afdeling 4.5.3.) en voor bestaande inrichtingen van klasse 1 en 2 (afdeling 4.5.4.). Geluidsmetingen zijn onontbeerlijk voor de toepassing van die bepalingen. Aan de eerste beklagde wordt evenwel niet de niet-naleving van deze bepalingen ten laste gelegd. Het gaat hier alleen over de vraag of, ongeacht de verleende vergunning, de exploitant heeft voldaan aan de verplichting de nodige maatregelen te treffen om hinder, onder andere geluidshinder, te voorkomen (art. 43, §2, Vlare I en

art. 4.1.3.2. Vlare II). De strafrechter kan het bestaan van hinder beoordelen op basis van alle gegevens van het strafonderzoek; een geluidsmeting is daartoe niet noodzakelijk.

Uit het strafonderzoek blijkt dat de laad- en losactiviteiten van de eerste beklagde inderdaad geluidshinder hebben veroorzaakt die de exploitant diende te voorkómen. Het bestaan van hinder staat vast op grond van de klachten van de burgerlijke partij de overeenstemmende verklaringen die de buurtbewoners tijdens het strafonderzoek hebben afgelegd en de vaststellingen in het proces-verbaal van 5 januari 2005 waarin sprake is van "veel storend lawaai" door het lossen van vrachtwagens (st. 135).

Ook de geluidshinder voortvloeiende uit het leegschudden van containers is op grond van de verklaringen van de buurtbewoners en de vaststellingen van de verbalisanten bewezen. Ten onrechte houdt de eerste beklagde voor dat dit niet aan haar toe te rekenen is. Aan de eerste beklagde kan vanzelfsprekend het geluid gepaard gaande met het leegmaken van containers van derden (er is sprake van en "kleine winkeltjes" onder de galerij van niet worden toegerekend. Er werden evenwel ook containers van de eerste beklagde geledigd. Uit de verklaring van van 10 februari 2005 blijkt dat de containers van de eerste beklagde aan de achterzijde van het warehouse stonden (st. 173). Hij verklaarde dat het geen probleem was om de afvalophaling op een later ogenblik te laten plaatsvinden. Uit een faxbericht van van blijkbaar dezelfde dag (stuk 2 voorgelegd voor de Raadkamer) blijkt dat diezelfde dag de opdracht werd gegeven de vuilnisophaling te laten gebeuren tussen 7 en 19 uur.

Bij de beoordeling van geluidshinder moet ervan worden uitgegaan dat, voor zover bepaalde activiteiten niet zonder hinder mogelijk zijn en voor zover geen enkele andere maatregel wordt genomen om de geluidshinder fysisch te beperken, de hinder dan in elk geval moet worden beperkt door deze activiteiten in de tijd te beperken. In Vlare II heeft de overheid, op grond van een zelfde beoordeling, voor heel wat hinderlijke inrichtingen rustversturende activiteiten principieel alleen toegelaten op werkdagen tussen 7 uur 's morgens en 19 uur 's avonds (zie de artikelen 5.2.1.6.§4, 5.4.2.3bis.§2, 5.4.3.1.4.§5, 5.4.4.2.§7, 5.10.0.5, 5.11.0.5.§5, 5.13.0.5.§4, 5.14.0.1.§7, 5.15.0.6.§1, 5.16.1.2.§8, 5.33.0.4, 5.41.1.4 en 5.46.0.3 Vlare II).

Gelet op het tijdstip waarop dat geluid werd geproduceerd, het feit dat in de onmiddellijke nabijheid van het warehouse woningen gelegen zijn én de vaststelling dat het geluid niet op enige wijze werd gedempt, maakt het geluid dat met de laad- en losactiviteiten gepaard ging in de vroege ochtend (volgens de vaststellingen van de politie doorgaans vanaf 5.30 uur) of 's avonds na 19 uur wel degelijk hinder uit die de exploitant diende te voorkómen. Dat één buurtbewoner van dat geluid minder last had dan de andere buurtbewoners omdat diens slaapkamer niet aan de kant van het warehouse gelegen is, is niet relevant. De andere buurtbewoners verklaarden immers wél last te hebben van de geluidshinder. Deze beoordeling is, anders dan de eerste beklagde voorhoudt, geen "subjectieve beoordeling" van geluidshinder maar wel een objectieve

beoordeling waarbij met de concrete gegevens van de zaak rekening wordt gehouden.

De rechtbank onderstreept dat de vorige exploitant van het warenhuis in elk geval zich bewust was van de hinder aan de achterzijde van het warenhuis en leveringen vóór 8 uur 's morgens verbod.

Het verweer van de beklaagde dat de beperking van leveringen tijdens de week en overdag vérstreckende gevolgen zou hebben voor de distributiesector, is niet dienstig omdat het voorbijaat aan de specifieke kenmerken van haar vestiging in Evenmin stelt de rechter zich met de bovenstaande beoordeling in de plaats van het bestuur of doet die beoordeling afbreuk aan de toegekende vergunning. De exploitant is immers *ongeacht de verleende vergunning* ertoe verplicht maatregelen te treffen om hinder te voorkomen.

Uit het strafonderzoek blijkt eveneens dat de eerste beklaagde, vanaf het ogenblik waarop de burgerlijke partij haar op de geluidshinder wees en tot januari 2005, nagelaten heeft enige maatregel te nemen die doeltreffend was om de geluidshinder te beperken. Ten onrechte houdt de eerste beklaagde voor dat zij onmiddellijk nadat zij kennis kreeg van de geluidshinderklachten van de burgerlijke partij de nodige inspanningen heeft geleverd om aan zijn klachten tegemoet te komen. De eerste beklaagde ontving een eerste aangetekende brief op 30 oktober 2003. Het is slechts na de klacht met burgerlijke partijstelling op 20 december 2004 – ruim een jaar later – dat in januari 2005 een doeltreffende maatregel werd genomen om de geluidshinder te beperken, namelijk het beperken van de laad- en losactiviteiten tussen 7 uur 's morgens en 19 uur 's avonds. De rechtbank merkt nog op dat, blijkens het technisch verslag van vaststellingen van 18 november 2004 (st. 92), kort voordien proces-verbaal werd opgesteld.

Uit het dossier blijkt echter niet met zekerheid dat de geluidshinder onmiddellijk een aanvang nam vanaf de overname van het warenhuis door de eerste beklaagde. De tenlasteleggingen A en B zijn met zekerheid bewezen vanaf 30 oktober 2003, datum waarop de burgerlijke partij de eerste beklaagde aangetekend op de hoogte stelde van de geluidshinder.

12. De schuld van de eerste beklaagde aan de onder A en B ten laste gelegde feiten steunt niet op de stelling dat de zorgplichtbepaling overtreden wordt "van zodra er hinder wordt vastgesteld", zoals de eerste beklaagde ten onrechte aanvoert. De veronderstelling waarop de eerste beklaagde haar verzoek tot het stellen van een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof steunt, is onjuist.

De rechtbank is overigens van oordeel dat de strafrechtelijk gesanctioneerde zorgplichten vastgesteld door of krachtens het Milieuvergunningendecreet klaarblijkelijk niet het in de artikelen 12 en 14 van de Grondwet neergelegde legaliteitsbeginsel schenden. Het Hof van Cassatie bevestigde dat art. 22, tweede lid, Milieuvergunningendecreet, voldoende nauwkeurig is om willekeurige vervolgingen en veroordelingen te vermijden. De omvang van de zorgvuldigheidsplicht blijft niet beperkt tot het naleven van de algemene of de bijzondere voorwaarden van de vergunning en moet niet op voorhand bij ministerieel besluit worden

gepreciseerd; zij is algemeen en omvat elke maatregel van voorzichtigheid of voorzorg (Cass. 4 februari 2003, AR vgl. in dezelfde zin Cass. 3 november 1988, AR

De rechtbank is bijgevolg niet ertoe gehouden aan het Grondwettelijk Hof de voorgelegde prejudiciële vraag te stellen. Het gegeven dat het Hof van Cassatie recentelijk op 3 april 2007 een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof stelde (in de zaak AR P. doet aan het bovenstaande geen afbreuk aangezien dit Hof, anders dan deze rechtbank, ertoe gehouden is aan het Grondwettelijk Hof een voorgelegde prejudiciële vraag te stellen.

13. Uit de gegevens van het strafdossier en de behandeling van de zaak ter terechtzitting is bijgevolg gebleken dat de tenlasteleggingen A1 en B1, zoals hierboven omschreven **doch alleen voor wat betreft de periode van 30 oktober 2003 tot 31 januari 2005**, ten aanzien van de eerste beklagde naar voldoening van recht bewezen zijn.

Wat tenlastelegging D betreft

14. Ten onrechte betwist de eerste beklagde de toepasselijkheid van art. 5.15.0.6. Vlarem II op de voertuigen die, terwijl ze worden gelost, aan de loskade geparkeerd staan. De opvatting dat deze voertuigen, terwijl ze worden gelost, niet parkeren in de zin van art. 5.15.0.6. Vlarem II, kan niet worden bijgetreden.

Uit het strafonderzoek blijkt de afwezigheid van een geluiddempend bufferscherm. De eerste beklagde bracht wel een "groenscherm" aan maar dit groenscherm kan niet de functie van geluiddempend bufferscherm vervullen. Uit de vaststellingen blijkt onder andere dat vanuit het bedrijfsterrein nog dwars door de aanplanting heen kan worden gekeken (p. 2 van proces-verbaal van 31 mei 2006). De bijkomende aanplanting die werd aangebracht aan de binnenkant van het bedrijfsterrein, bestaande in los van elkaar aangeplante jonge fijnsparren (zoals zichtbaar op de foto's op bijlage 3 en 5 bij het proces-verbaal van 31 mei 2006, kapt "bijkomend onderzoek") kan op zichzelf onmogelijk aan het vereiste van art. 5.15.0.6.§2.3° Vlarem II voldoen. Anders dan de eerste beklagde voorhoudt, zijn geen geluidsmetingen nodig om de kennelijke afwezigheid van een geluiddempend bufferscherm vast te stellen.

15. Uit de gegevens van het strafdossier en de behandeling van de zaak ter terechtzitting is bijgevolg gebleken dat de tenlastelegging D, zoals hierboven omschreven, ten aanzien van de eerste beklagde naar voldoening van recht bewezen is.

Tenlastelegging C1

16. De eerste beklagde betwist deze tenlastelegging. In hoofdorde voert zij aan dat zij over een stedenbouwkundige vergunning beschikt. Zij betwist ook dat het gaat over "aanhangwagens" die "geparkeerd" staan alsook dat er sprake zou zijn van een "gewoonlijk gebruik van de grond" voor het parkeren van aanhangwagens.

17. Uit het strafonderzoek blijkt dat gedurende de geïncrimineerde periode met een zekere regelmaat en gedurende een zekere tijdsduur afgekoppelde aanhangwagens aan de loskade en aan de achterzijde van het warenhuis stonden opgesteld. Deze afgekoppelde aanhangwagens doen dienst als tijdelijke opslagplaats. Dit laatste wordt overigens door de eerste beklaagde niet betwist.

De aanwezigheid van de opleggers:

- wordt vermeld in de brieven van burgerlijke partij van 29 december 2003 (st. 75) en in juni of juli 2004 (st. 78) en de eerste beklaagde betwist deze vaststellingen niet (zie syntheseconclusie, p. 24);
- blijkt uit de foto's die de burgerlijke partij overmaakte aan AROHM op 28 september 2004 (st. 84 e.v.);
- blijkt uit de foto's die de burgerlijke partij overmaakte aan het College van burgemeester en schepenen van bij brief van 15 november 2004 (st. 89 e.v.);
- wordt bevestigd in de verklaringen van (st. 119 en 128);
- werd vastgesteld op 17 januari 2005 (st. 153 e.v.).

De oplegger met kenmerk gefotografeerd door burgerlijke partij (st. 85, bijlage bij brief van 28 september 2004) is, weliswaar op een andere plaats, eveneens te zien op de foto's die werden genomen op 17 januari 2005 (st. 154 e.v.).

Hoewel de geïncrimineerde periode eindigt op 11 februari 2005, datum waarop werd vastgesteld dat de opleggers werden verwijderd (st. 192), blijkt dat nadien opnieuw werd gebruik gemaakt van opleggers die dienst doen als tijdelijke opslagruimte. De eerste beklaagde wordt voor deze periode niet vervolgd maar niets belet dat de rechtbank ook met deze gegevens rekening houdt om tot het oordeel te komen dat, tijdens de geïncrimineerde periode, deze opleggers regelmatig en over een zekere periode werden geplaatst. Zo blijkt de aanwezigheid van opleggers eveneens op 25 september 2005 (st. 274) en 31 mei 2006 (proces-verbaal van 31 mei 2006, kapt "bijkomend onderzoek"). Zij zijn eveneens te zien op de foto's, genomen op 30 oktober 2007, die de eerste beklaagde voorlegt.

De vaststelling dat elk van de opleggers slechts "tijdelijk", dit is gedurende een beperkte periode, als opslagplaats zouden worden gebruikt, doet geenszins afbreuk aan de de conclusie dat, *alle opleggers samen beschouwd*, de grond gewoonlijk – dit is met regelmaat en gedurende een zekere periode – wordt gebruikt voor het parkeren van aanhangwagens in de zin van art. 99, §1, 5°, DORO.

Het staat aldus vast dat tijdens de geïncrimineerde periode met een zekere regelmaat en gedurende een zekere tijdsduur aanhangwagens aan de loskade en aan de achterzijde van het warenhuis stonden opgesteld.

18. Ten onrechte betwist de eerste beklaagde dat het plaatsen van deze opleggers valt onder het begrip "parkeren van aanhangwagens" in de zin van art. 99, §1, 5°, DORO.

De vraag of de opleggers al dan niet in het verkeer kunnen worden gebracht op het ogenblik waarop ze dienst doen als extra opslagplaats, is voor de toepassing van die bepaling niet relevant. Ook al is de oplegger niet voorzien van nummerplaat en ook al werd er de vermelding "uit dienst" op aangebracht, de vaststelling blijft dat de oplegger een aanhangwagen is. Ten overvloede merkt de rechtbank op dat niet steeds dezelfde opleggers werden aangetroffen zodat zij noodzakelijkerwijze werden aan- en afgevoerd en daartoe dan ook in het verkeer zullen zijn gebracht.

Evenmin staat het gebruik van de aanhangwagens als extra opslagplaats eraan in de weg dat zij "geparkeerd" staan. Voor de toepassing van art. 99, §1, 5°, DORO maakt het geen verschil of een aanhangwagen die ononderbroken als vervoermiddel wordt gebruikt, geparkeerd staat, dan wel of een aanhangwagen gebruikt wordt als extra opslagplaats en daartoe op een bepaalde plaats geparkeerd staat.

Ten slotte staat vast dat de destijds in 1966 en 1973 toegekende stedenbouwkundige vergunningen geen betrekking hebben op het gewoonlijke gebruik van de grond voor het parkeren van aanhangwagens dat in deze zaak aan de orde is. Niet alleen was destijds die handeling niet vergunningsplichtig. Bovendien blijkt uit het plan genoemd "inplanting parking + terreinprofielen", gevoegd bij de vergunning van 17 maart 1973, dat aan de achterzijde van het warenhuis geen parkeerplaatsen voor aanhangwagens werden voorzien. Op het plan staan aan de loskades alleen volledige combinaties (hetzij een trekker en oplegger, hetzij een vrachtwagen) getekend. Op de andere plaatsen aan de achterzijde van het warenhuis waar de aanhangwagens stonden opgesteld, staan geen parkeerplaatsen getekend.

Uit het dossier blijkt echter niet met zekerheid dat aanhangwagens werden geparkeerd (als tijdelijke opslagplaats) onmiddellijk vanaf de overname van het warenhuis door de eerste beklagde. De tenlastelegging C is met zekerheid bewezen vanaf 29 december 2003, datum waarop de burgerlijke partij de eerste beklagde een eerste maal hierover aanschreef.

19. Uit de gegevens van het straf dossier en de behandeling van de zaak ter terechtzitting is bijgevolg gebleken dat de tenlastelegging C1, zoals hierboven omschreven **doch alleen voor wat betreft de periode van 29 december 2003 tot 11 februari 2005**, ten aanzien van de eerste beklagde naar voldoening van recht bewezen is.

Ten aanzien van de tweede, derde, vierde en vijfde beklagde in het algemeen

20. Deze beklagden houden voor geen exploitant van de inrichting te zijn (tenlasteleggingen sub.A, sub.B en D) of vergunningsplichtige te zijn (tenlastelegging sub.C) zodat de ten laste gelegde misdrijven niet aan hen zouden kunnen worden toegerekend.

De beklaagden worden evenwel niet alleen als dader maar ook als mededader vervolgd. De vaststelling dat zijzelf niet de houder zijn van de milieuvergunning, staat aan de eventuele vaststelling van hun schuld aan de hen ten laste gelegde misdrijven niet in de weg.

Ten aanzien van de tweede beklaagde

21. De tweede beklaagde bevestigde als winkeldirecteur de bevoegdheid te hebben om de maatregelen te nemen die uiteindelijk met het oog op de beperking van de geluidshinder werden genomen (st. 173).

Als winkeldirecteur kan het niet anders dan dat hij op de hoogte was van de klachten. Uit zijn verklaring blijkt dat hij in elk geval van minstens één brief van de burgerlijke partij op de hoogte was (st. 172) en in zijn conclusie bevestigde hij dat hij einde 2003 kennis kreeg van de geluidshinderklachten.

Uit het strafonderzoek blijkt dat pas na de klacht met burgerlijke partijstelling de nodige maatregelen werden getroffen om de geluidshinder te beperken. Evenmin blijkt dat de tweede beklaagde enig initiatief nam om een effectief geluiddempend bufferscherm te laten aanbrengen. Als winkeldirecteur draagt hij ook verantwoordelijkheid voor het gewoonlijke gebruik van de grond om aanhangwagens, als extra opslagplaats, te parkeren.

22. Uit de gegevens van het strafdossier en de behandeling van de zaak ter terechtzitting is bijgevolg gebleken dat de tenlasteleggingen A2 en B2 (zoals hierboven omschreven **doch alleen voor wat betreft de periode van 30 oktober 2003 tot 31 januari 2005**), C2 (zoals hierboven omschreven **doch alleen voor wat betreft de periode van 29 december 2003 tot 11 februari 2005**) en D, zoals hierboven omschreven, ten aanzien van de tweede beklaagde naar voldoening van recht bewezen zijn.

Ten aanzien van de derde beklaagde

23. De derde beklaagde was regionaal directeur van de vestigingen in . Volgens zijn verklaring in het strafdossier, afgelegd op 4 maart 2005, oefende hij die functie sinds ongeveer een jaar uit. Ter zitting werd aangevoerd dat hij slechts op 1 oktober 2004 werd aangesteld maar uit de verklaringen van de derde beklaagde ter terechtzitting is gebleken dat hij voordien al, sinds begin 2004, deze functie uitoefende, eerst in het kader van een opleiding en ook vóór de officiële aanstelling al als vervanger van de toenmalige regionaal directeur. Aldus staat vast dat de derde beklaagde over de volledige, hem betreffende geïncrimineerde periode de bevoegdheden van regionaal directeur uitoefende.

De derde beklaagde verklaarde zelf de opdracht te hebben gegeven tot een reorganisatie zodat niet meer zou worden gelost vóór 7 uur en na 19

uur (st. 183), wat aantoont dat hij over de bevoegdheid beschikte de maatregel op te leggen die nodig was om de geluidshinder te beperken.

Uit het strafonderzoek blijkt dat alle verantwoordelijken binnen op de hoogte waren van de geluidshinderklachten zodat niet aannemelijk is dat de derde beklaagde, als regionaal directeur, niet van de klachten op de hoogte zou zijn geweest voordat klacht met burgerlijke partijstelling werd neergelegd.

Pas na de klacht met burgerlijke partijstelling trof hij de nodige maatregelen om de geluidshinder te beperken. Evenmin blijkt dat de derde beklaagde enig initiatief nam om een effectief geluiddempend bufferscherm te laten aanbrengen. Als regionaal directeur draagt hij ook verantwoordelijkheid voor het gewoonlijke gebruik van de grond om aanhangwagens, als extra opslagplaats, te parkeren.

24. Uit de gegevens van het strafdossier en de behandeling van de zaak ter terechtzitting is bijgevolg gebleken dat de tenlasteleggingen A3, B3, C3 en D, zoals hierboven omschreven, ten aanzien van de derde beklaagde naar voldoening van recht bewezen zijn.

Ten aanzien van de vierde beklaagde

25. Uit de samenlopende verklaringen in het strafdossier blijkt dat de vierde beklaagde als technisch verantwoordelijke voor de vestigingen in in ruime mate mede verantwoordelijk was voor de oevolaen die aan de klachten van de burgerlijke partij werden gegeven. Winkeldirecteur bezorgde de klachtbrieven aan de vierde beklaagde (st. 172) aan wie hij over problemen diende te rapporteren (st. 173). Milieuverantwoordelijke werd van de problemen op de hoogte gesteld door de vierde beklaagde (st. 177). De vierde beklaagde bevestigde dat hij, samen met de persoon binnen verantwoordelijk voor de volledige planning van de leveringen aan de verschillende warenhuizen, bij de burgerlijke partij is geweest om de problemen te bespreken (st. 188).

De rechtbank neemt aan dat het niet binnen de bevoegdheid van de vierde beklaagde lag om te beslissen tot reorganisatie van de leveringen maar dit sluit niet de vaststelling uit dat de vierde beklaagde evenmin enig ander initiatief nam dat voor een beperking van de geluidshinder kon zorgen terwijl dit wel binnen zijn bevoegdheid op technisch vlak viel. De vierde beklaagde draagt tevens verantwoordelijkheid voor de afwezigheid van een effectief geluiddempend bufferscherm.

Het is echter niet aangetoond dat de vierde beklaagde een verantwoordelijkheid zou dragen wat betreft het gewoonlijke gebruik van de grond om aanhangwagens, als extra opslagplaats, te parkeren. De beklaagde dient te worden ontslagen van rechtsvervolging voor de tenlastelegging C4.

26. Uit de gegevens van het strafdossier en de behandeling van de zaak ter terechtzitting is bijgevolg gebleken dat de tenlasteleggingen A4, B4 en D, zoals hierboven omschreven, ten aanzien van de vierde beklaagde naar voldoening van recht bewezen zijn.

Ten aanzien van de vijfde beklaagde

27. Het is niet aangetoond dat de vijfde beklaagde over enige beslissingsbevoegdheid beschikt. Als verantwoordelijke voor de organisatie van de winkel voerde hij de beslissing tot reorganisatie van de leveringen uit. Dit toont echter niet aan dat hij de bevoegdheid had op dit punt zelf initiatieven te nemen.

De vijfde beklaagde dient van de hem ten laste gelegde misdrijven te worden vrijgesproken.

Wat betreft de toepassing van art. 5, tweede lid, Strafwetboek

28. De ten laste van de tweede, derde en vierde beklaagde bewezen verklaarde feiten werden door hen willens en wetens gepleegd.

Met toepassing van art. 5, tweede lid, laatste zin, Strafwetboek kunnen bijgevolg deze beklaagden alsook de eerste beklaagde worden veroordeeld.

Straftoemeting

29. De tenlasteleggingen onder A, B en D zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde strafbaar opzet, zodat voor ze samen slechts één straf moet worden opgelegd.

Deze tenlasteleggingen worden gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot één jaar en een geldboete van 100 EUR tot 100.000 EUR of met één van die straffen alleen.

Het onder C ten laste gelegde feit wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot vijf jaar en een geldboete van 26 EUR tot 400.000 EUR of met één van die straffen alleen.

30. De eerste beklaagde heeft gedurende geruime tijd geen effectief gevolg gegeven aan de oeronde geluidshinderklachten van de burgerlijke partij Slechts na de klacht met burgerlijke partijstelling ging de eerste beklaagde ertoe over een efficiënte maatregel te nemen.

Uit de verklaring van de derde beklaagde blijkt dat de keuze van de eerste beklaagde voor lostijden in de vroege ochtend of late avond ingegeven was door financiële motieven. De eerste beklaagde heeft zo lang als mogelijk gepoogd haar eigen financieel voordeel te plaatsen boven de rechtmatige belangen van de buurtbewoners.

Haar minimalistische opvatting over de op haar rustende verplichtingen blijkt ook uit de zeer beperkte investering waartoe zij bereid was om geluiddempende maatregelen te nemen. In plaats van te beslissen tot plaatsing van ongetwijfeld dure maar wel effectieve geluidsschermen, beperkte zij zich ertoe een extra groenaanplanting aan te brengen, waarbij nog in het midden wordt gelaten of zij tot die aanplanting overging omdat de stedenbouwkundige vergunning het aanleggen van een groenscherm oplede (en waarover de burgerlijke partijen en
 – zie stukken 18, 19 en 20 van de burgerlijke partijen – ook klachten hadden) dan wel of die aanplanting wel degelijk ook als geluiddempend bufferscherm was bedoeld.

Op die wijze maximaliseerde de eerste beklagde het voordeel van de exploitatie zonder de lasten ervan te dragen, lasten die zij op de buurtbewoners afwentelde.

Om die redenen dient haar voor de tenlasteleggingen A1, B1 en D de hiernavolgende geldboete te worden opgelegd.

De eerste beklagde heeft ook op stedenbouwkundig vlak haar eigen doelstellingen geplaatst boven het belang dat de gemeenschap heeft bij de naleving van stedenbouwkundige voorschriften. Haar handelingen hebben de afdwingbaarheid van in het algemeen belang voorgeschreven regels in het gedrang gebracht. Om die reden dient haar voor de tenlastelegging C de hiernavolgende geldboete te worden opgelegd.

31. De tweede, derde en vierde beklagde hebben binnen het kader van hun functie onvoldoende aandacht gehad voor de gerechtvaardigde klachten van de burgerlijke partij. Om hen te wijzen op hun verantwoordelijkheid volstaat de hierna op te leggen geldboete voor de tenlasteleggingen onder A, B en D.

Om hen te wijzen op hun verantwoordelijkheid voor de naleving van stedenbouwkundige verplichtingen volstaat de hierna aan de tweede en derde beklagde op te leggen geldboete voor tenlastelegging C.

De rechtbank houdt bij het bepalen van de geldboete rekening met het blanco strafrechtelijk verleden van de tweede en vierde beklagde en het gunstig strafrechtelijk verleden van de derde beklagde en met het feit dat zij uit de misdrijven waaraan zij zich schuldig hebben gemaakt, geen rechtstreeks voordeel hebben behaald.

De feiten zijn van aard dat zij gestraft kunnen worden met een werkstraf of met één of meer straffen van niet meer dan vijf jaar gevangenisstraf. De afwezigheid van voorgaande veroordelingen tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden wordt bij de toepassing van de strafwet in acht genomen.

De rechtbank legt de geldboeten deels met uitstel op om de beklagden ertoe aan te zetten in de toekomst milieurechtelijke en stedenbouwkundige verplichtingen stipt na te leven.

32. De ten laste van de eerste, tweede en vierde beklagde bewezen verklaarde feiten werden gepleegd deels voor en deels na 1 maart 2004, datum vanaf wanneer de opdecimen waarmee de uitgesproken strafrechtelijke geldboetes worden verhoogd, werden gewijzigd. De ten laste van de derde beklagde bewezen feiten werden gepleegd na 1 maart 2004. De op te leggen geldboeten moeten bijgevolg met vijfenveertig opdecimen worden verhoogd.

OP BURGERRECHTELIJK GEBIED

Vorderingen van de burgerlijke partijen

33. De bewezen verklaarde feiten onder A, B en D staan in noodzakelijk oorzakelijk verband met de door de burgerlijke partijen geleden schade. De burgerlijke partijen tonen niet aan waarin het door hen concreet geleden nadeel als gevolg van de tenlastelegging C bestaat.

De eerste, tweede, derde en vierde beklagde zijn hoofdelijk aansprakelijk voor de door de burgerlijke partijen geleden schade en zijn dan ook ertoe gehouden deze schade integraal te vergoeden.

Wat de tweede, derde en vierde beklagden betreft, wijst de rechtbank erop dat artikel 18 Arbeidsovereenkomsten hun persoonlijke aansprakelijkheid niet uitsluit aangezien de feiten met opzet werden gepleegd.

34. De burgerlijke partijen vorderen elk 5.000,00 EUR morele schadevergoeding.

De rechtbank kan slechts schadevergoeding toekennen op grond van de bewezen verklaarde tenlasteleggingen. Bij de begroting van de schade moet de rechtbank bijgevolg rekening houden met de periode waarover de ten laste gelegde feiten bewezen werden verklaard.

De burgerlijke partijen hebben door de bewezen verklaarde misdrijven onmiskenbaar schade geleden als gevolg van de geluidshinder. Zij werden geschaad in fundamentele rechten zoals het recht op bescherming van de woonst en van het gezinsleven en het recht op bescherming van het leefmilieu. Artikel 8 van het E.V.R.M. en artikel 23 van de Grondwet vormen de basis voor deze rechten.

Rekening houdend met de periode waarover de ten laste gelegde feiten werden bewezen verklaard, wordt de morele schade van elk van de burgerlijke partijen begroot op 1.750,00 EUR, te vermeerderen met de gerechtelijke interest tegen de wettelijke rentevoet vanaf de datum van dit vonnis.

35. De burgerlijke partijen vorderen eveneens elk 1.000,00 EUR als vergoeding voor "opvolging dossier, administratie- en advocatenkosten".

De rechtbank is van oordeel dat er op vandaag geen wettelijke basis bestaat om in strafzaken, ook niet bij de behandeling van de burgerlijke belangen, het ereloon van een advocaat als een schadepost te beschouwen waartoe de verliezende partij zou kunnen worden veroordeeld.

Het toekennen van een vergoeding op basis van de regels inzake buitencontractuele aansprakelijkheid zou afbreuk doen aan de vereisten van een eerlijk proces en van de wapengelijkheid aangezien bij toepassing van de regels inzake buitencontractuele aansprakelijkheid de partijen op ongelijke wijze het risico van een proces zouden dragen (Arbitragehof, arrest van 19 april 2006, overwegingen B.5.1. en B.5.2).

Er kan bijgevolg voor advocatenkosten geen vergoeding worden toegekend.

De kosten van opvolging van dossier en administratiekosten worden voor elk van de partijen begroot op 125,00 EUR, te vermeerderen met de gerechtelijke interest tegen de wettelijke rentevoet vanaf de datum van dit vonnis.

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen :

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35 en 41 van de wet van 15 juni 1935;
art. 162, 182, 184, 185 § 1, 189, 190, 191, 194 van het Wetboek van Strafvordering;
art. 3, 5, 7, 38, 40, 41, 41bis, 44, 45, 50, 65, 66, 100 van het Strafwetboek;
alsmede de artikelen en wetsbepalingen zoals hiervoor onder de tenlasteleggingen sub.A, sub.B, sub.C en D vermeld;
art. 8 en 14/1 van de Wet van 29 juni 1964 en het K.B. van 29 augustus 1964;
art. 1, 2 en 3 Wet van 5 maart 1952;
art. 28- 29 Wet 1 augustus 1985;
programmawet 24 december 1993;
art. 1382 e.v. Burgerlijk Wetboek.

DE RECHTBANK, recht doende **OP TEGENSPRAAK ten overstaan van ALLEN.**

Verbeter de dagvaarding wat de tenlasteleggingen A, B en C betreft en leest ze als volgt :

A.

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden.

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 3, 29, 30, 39 § 1-2° en 46 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende milieuvergunning (B.S. 17.09.1985) de bepalingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten niet te hebben nageleefd namelijk:

ten aanzien van een inrichting die overeenkomstig het besluit van de Vlaamse Regering dd. 6 februari 1991 als hinderlijk is ingedeeld en als dusdanig voorkomt op de indelingslijst van bijlage I bij voormeld besluit, meer bepaald onder rubriek en ingedeeld onder rubriek 12.1.1, 12.3.2, 16.3.1.2, 17.3.6.2, 31.1.1, 43.1.2, 45.8.2 en ingedeeld onder klasse 2 inbreuk te hebben gepleegd op de artikelen 1 en 43 van voormeld besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 (BS. 26.06.1991) door, als exploitant van een inrichting, nagelaten te hebben, als exploitant

-ongeacht de verleende vergunning steeds de nodige maatregelen te treffen om schade en hinder te voorkomen. (st. tss. 108, 113, 117, 127, 135)

1. De eerste : te _____ in de periode van 05.01.2001 (aktenaam overname st. 60) tot 31.01.2005

2. De tweede : te _____ in de periode van 10.02.2002 (st. 172) tot 31.01.2005

3. De derde : te _____ in de periode van 04.03.2004 (st. 182) tot 31.01.2005

4. De vierde : te _____ in de periode van 01.12.2003 (st. 187) tot 31.01.2005

5. De vijfde : te _____ in de periode van 30.10.2003 (datum burgerlijke partijstelling) tot 31.01.2005

B.

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden.

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 3, 20, 22, 25 § 1, 29, 39 § 1-2°, 40 en 46 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende milieuvergunning (B.S. 17.09.1985) de bepalingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten niet te hebben nageleefd namelijk:

ten aanzien van een inrichting die overeenkomstig het besluit van de Vlaamse Regering dd. 6 februari 1991 als hinderlijk is ingedeeld en als dusdanig voorkomt op de indelingslijst van bijlage I bij voormeld besluit, meer bepaald onder rubriek en ingedeeld onder rubriek 12.1.1, 12.3.2, 16.3.1.2, 17.3.6.2, 31.1.1, 43.1.2 en 45.8.1 en ingedeeld onder klasse 2

inbreuk te hebben gepleegd op Hoofdstuk 1.1 en de artikelen 3.1.1, 4.1.3.2. en 7.3.0.1 van voormeld besluit van de Vlaamse Regering van

1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (BS 31 juli 1995) zijnde /

Art. 4.1.3.2 Onverminderd art. 4.1.2.1 treft de exploitant als normaal zorgvuldig persoon alle maatregelen om :

-de buurt niet te hinderen door geur, rook, stof, geluid, trillingen, niet ioniserende stralingen, licht en dergelijke meer;

1. De eerste : te _____ in de periode van 05.01.2001 (aktenaam overname st. 60) tot 31.01.2005

2. De tweede : te _____ in de periode van 10.02.2002 (st. 172) tot 31.01.2005

3. De derde : te _____ in de periode van 04.03.2004 (st. 182) tot 31.01.2005

4. De vierde : te _____ in de periode van 01.12.2003 (st. 187) tot 31.01.2005

5. De vijfde : te _____ in de periode van 30.10.2003 (datum burgerlijke partijstelling) tot 31.01.2005

C.

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden.

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1- 5b, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (BS 08.06.1999) de bij art 99 § 1 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder vooraf-gaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige veraanuning op de grond gelegen te _____ ten kadaster gekend onder _____ in eigendom toebehorende aan _____

een grond gewoonlijk te hebben gebruikt, aangelegd of ingericht voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens (art 99 § 1-5° b) namelijk twee opleggers

1. De eerste : te _____ in de periode van 05.01.01 tot 11.02.2005 (st. 191)

2. De tweede : te _____ in de periode van 10.02.2002 tot 11.02.2005

3. De derde : te _____ in de periode van 04.03.2004 tot 11.02.2005

4. **De vierde** : te in de periode van 01.12.2003 tot
11.02.2005

5. **De vijfde** : te in de periode van 30.10.2003 tot
11.02.2005

Verbeter de dagvaarding in die zin dat daar waar bij de identiteit werd vermeld:

"6.

dit dient te worden gelezen als :

"6.

Verbeter de dagvaarding wat de tenlasteleggingen A en B betreft in die zin dat daar waar vermeld:

"... De vijfde : te 9051 Gent in de periode van 30.10.2003 (datum burgerlijke partijstelling) tot 31.01.2005" : **de zinsnede '(datum burgerlijke partijstelling)' dient te worden weggelaten.**

STRAFRECHTELIJK

1.

Ontslaat de beklaagde-rechtspersoon van rechtsvervolgning voor de haar ten laste gelegde betichtingen A1 en B1 voor wat betreft de periode van de feiten gaande van 05.01.2001 tot en met 29.10.2003.

Veroordeelt de beklaagde-rechtspersoon voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen A1 en B1, beiden gepleegd in de periode gaande van 30.10.2003 tot 31.01.2005, en de tenlastelegging D, SAMEN, tot een **GELDBOETE van DRIEDUIZEND (€ 3.000,00) EURO.**

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig opdecimen, aldus gebracht op **ZESTIENDUIZEND VIJFHONDERD (€ 16.500,00) EURO.**

Ontslaat de beklaagde-rechtspersoon van rechtsvervolging voor de haar ten laste gelegde betichting C1 voor wat betreft de periode van de feiten gaande van 05.01.2001 tot en met 28.12.2003.

Veroordeelt de beklaagde-rechtspersoon voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlastelegging C1, gepleegd in de periode gaande van 29.12.2003 tot 11.02.2005, tot een **GELDBOETE van DUIZEND (€ 1.000,00) EURO.**

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig opdecimen, aldus gebracht op **VIJFDUIZEND VIJFHONDERD (€ 5.500,00) EURO.**

Zegt dat deze beklaagde verplicht is een bedrag van tweemaal VIJFENTWINTIG EUR, verhoogd met 45 opdecimen, aldus telkens gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG KOMMA VIJFTIG EURO te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Legt deze veroordeelde eveneens een vergoeding op van 28,84 EUR in uitvoering van artikel 6 van de Programmawet van 27 december 2006 en artikel 77 van het K.B. van 27 april 2007 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

2.

Ontslaat de beklaagde van rechtsvervolging voor de hem ten laste gelegde betichtingen A2 en B2 voor wat betreft de periode van de feiten gaande van 10.02.2002 tot en met 29.10.2003.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen A2 en B2, beiden gepleegd in de periode gaande van 30.10.2003 tot 31.01.2005, en de tenlastelegging D, SAMEN, tot een **GELDBOETE van VIERHONDERD (€ 400,00) EURO.**

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig opdecimen, aldus gebracht op **TWEEDUIZEND TWEEHONDERD (€ 2.200,00) EURO.**

Beveelt dat bij gebreke aan betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van **ACHTENTWINTIG DAGEN.**

De rechtbank beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis wat betreft **TWEEHONDERD (€ 200,00) EURO, vermeerderd met 45 opdecimen aldus gebracht op € 1.100,00, of een vervangende gevangenisstraf van VEERTIEN DAGEN** van de in hoofde van de beklagde uitgesproken geldboete van **€ 400,00, vermeerderd met 45 opdecimen aldus gebracht op € 2.200,00, of een vervangende gevangenisstraf van 28 dagen** zal **uitgesteld** worden voor een termijn van **DRIE JAAR** te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Ontslaat de beklagde van rechtsvervolging voor de hem ten laste gelegde betichting C2 voor wat betreft de periode van de feiten gaande van 10.02.2002 tot en met 28.12.2003.

Veroordeelt de beklagde _____ voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlastelegging C2, gepleegd in de periode gaande van 29.12.2003 tot 11.02.2005, tot een **GELDBOETE van TWEEHONDERD (€ 200,00) EURO.**

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig opdecimen, aldus gebracht op **DUIZEND HONDERD (€ 1.100,00) EURO.**

Beveelt dat bij gebreke aan betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van **VEERTIEN DAGEN.**

De rechtbank beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis wat betreft **HONDERD (€ 100,00) EURO, vermeerderd met 45 opdecimen aldus gebracht op € 550,00, of een vervangende gevangenisstraf van ZEVEN DAGEN,** van de in hoofde van de beklagde uitgesproken geldboete van **€ 200,00, vermeerderd met 45 opdecimen aldus gebracht op € 1.100,00, of een vervangende gevangenisstraf van 14 dagen** zal **uitgesteld** worden voor een termijn van **DRIE JAAR** te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat deze beklagde verplicht is een bedrag van **twemaal VIJFENTWINTIG EUR,** verhoogd met 45 opdecimen, aldus telkens gebracht op **HONDERD ZEVENENDERTIG KOMMA VIJFTIG EURO** te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Legt deze veroordeelde eveneens een vergoeding op van 28,84 EUR in uitvoering van artikel 6 van de Programmawet van 27 december 2006 en artikel 77 van het K.B. van 27 april 2007 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

3.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen A3, B3 en D, SAMEN, tot een **GELDBOETE van VIERHONDERD (€ 400,00) EURO.**

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig opdecimen, aldus gebracht op **TWEEDUIZEND TWEEHONDERD (€ 2.200,00) EURO.**

Beveelt dat bij gebreke aan betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van **ACHTENTWINTIG DAGEN.**

De rechtbank beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis wat betreft **TWEEHONDERD (€ 200,00) EURO, vermeerderd met 45 opdecimen aldus gebracht op € 1.100,00, of een vervangende gevangenisstraf van VEERTIEN DAGEN,** van de in hoofde van de beklaagde uitgesproken geldboete van **€ 400,00, vermeerderd met 45 opdecimen aldus gebracht op € 2.200,00, of een vervangende gevangenisstraf van 28 dagen** zal **uitgesteld** worden voor een termijn van **DRIE JAAR** te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlastelegging C3, tot een **GELDBOETE van TWEEHONDERD (€ 200,00) EURO.**

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig opdecimen, aldus gebracht op **DUIZEND HONDERD (€ 1.100,00) EURO.**

Beveelt dat bij gebreke aan betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van **VEERTIEN DAGEN.**

De rechtbank beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis wat betreft **HONDERD (€ 100,00) EURO, vermeerderd met 45 opdecimen aldus gebracht op € 550,00, of een vervangende gevangenisstraf van ZEVEN DAGEN,** van de in hoofde van de beklaagde

uitgesproken geldboete van **€ 200.00, vermeerderd met 45 opdecimen aldus gebracht op € 1.100.00, of een vervangende gevangenisstraf van 14 dagen** zal **uitgesteld** worden voor een termijn van **DRIE JAAR** te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat deze beklaagde verplicht is een bedrag van **tweemaal VIJFENTWINTIG EUR**, verhoogd met 45 opdecimen, aldus telkens gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG KOMMA VIJFTIG EURO te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Legt deze veroordeelde eveneens een vergoeding op van **28,84 EUR** in uitvoering van artikel 6 van de Programmawet van 27 december 2006 en artikel 77 van het K.B. van 27 april 2007 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

4.

Ontslaat de beklaagde HOOFT Daniel van rechtsvervolgning voor de hem ten laste gelegde betichting C4.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen A4, B4 en D, SAMEN, tot een **GELDBOETE van VIERHONDERD (€ 400,00) EURO.**

Verhoogt de geldboete met vijfenvertig opdecimen, aldus gebracht op **TWEEDUIZEND TWEEHONDERD (€ 2.200,00) EURO.**

Beveelt dat bij gebreke aan betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van **ACHTENTWINTIG DAGEN.**

De rechtbank beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis wat betreft **TWEEHONDERD (€ 200,00) EURO, vermeerderd met 45 opdecimen aldus gebracht op € 1.100,00, of een vervangende gevangenisstraf van VERTIEN DAGEN**, van de in hoofde van de beklaagde uitgesproken geldboete van **€ 400,00, vermeerderd met 45 opdecimen aldus gebracht op € 2.200,00, of een vervangende gevangenisstraf van 28 dagen** zal **uitgesteld** worden voor een termijn van **DRIE JAAR** te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat deze beklaagde verplicht is een bedrag van VIJFENTWINTIG EUR, verhoogd met 45 opdecimen, aldus gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG KOMMA VIJFTIG EURO te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Legt deze veroordeelde eveneens een vergoeding op van 28,84 EUR in uitvoering van artikel 6 van de Programmawet van 27 december 2006 en artikel 77 van het K.B. van 27 april 2007 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

5.

Ontslaat de beklaagde van rechtsvervolgung voor de hem ten laste gelegde betichting A5, B5, C5 en D.

Gerechtskosten

Legt de kosten van dagvaarding in hoofde van de vijfde beklaagde, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, begroot op 27,12 EUR, ten laste van de Belgische staat.

Begroot de te weerhouden gerechtskosten in hun geheel op 180,36 EUR.

Veroordeelt de eerste beklaagde-rechtspersoon en de tweede, de derde en de vierde beklaagde HOOFDELIJK tot de overige kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op **180,36 EUR**, allen ondeelbaar veroorzaakt door de weerhouden tenlasteleggingen.

BURGERRECHTELIJK

Verklaart de eisen van de burgerlijke partijen en toelaatbaar en telkens in de hierna bepaalde mate gegrond.

Veroordeelt de beklaanden

hoofdelijk om te betalen aan elk der burgerlijke partijen de som van **duizend achthonderd vijfenzeventig (€ 1.875,00) euro**, bedragen telkens te vermeerderen vanaf heden met de gerechtelijke intrest tegen de wettelijke rentevoet tot de dag der algehele betaling, meer de kosten.

Wijst het meer of anders gevorderde af als zijnde ongegrond.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van **03 DECEMBER TWEEDUIZEND EN ZEVEN.**

Aanwezig :

- rechter, die de terechtzitting voorzit,
- rechter,
- rechter,
- substituut-Procureur des Konings;
- griffier.